

ЗАКОН

О ДАВАЊУ ГАРАНЦИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У КОРИСТ BANCA INTESA AD BEOGRAD И RAIFFEISEN BANKE AD BEOGRAD ПО ЗАДУЖЕЊУ ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА „СРБИЈАГАС” НОВИ САД, ПО ОСНОВУ УГОВОРА О КРЕДИТУ ЗА ЈАЧАЊЕ ТРАНСПОРТНИХ КАПАЦИТЕТА ГАСОВОДА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ

Члан 1.

Република Србија преузима обавезу да као гарант измири обавезе Јавног предузећа „Србијагас” Нови Сад (у даљем тексту: Зајмопримац) по основу дугорочног кредита одобреног од стране Banca Intesa AD Beograd у износу који не може бити већи од динарског износа индексираниог у еврима, у износу до 20.000.000 евра (словима: двадесетмилиона евра) увећаног за износ припадајуће уговорене камате; Raiffeisen banke a.d. Beograd у износу који не може бити већи од динарског износа индексираниог у еврима, у износу до 10.000.000 евра (словима: десетмилиона евра) увећаног за износ припадајуће уговорене камате и Raiffeisen banke a.d. Beograd у износу који не може бити већи од динарског износа индексираниог у еврима, у износу до 10.000.000 евра (словима: десетмилиона евра) увећаног за износ припадајуће уговорене камате.

Члан 2.

Гаранцију из члана 1. овог закона Република Србија издаје у корист Banca Intesa AD Beograd, на име обавеза из Уговора о кредиту број 8791923, у износу до 20.000.000 евра (словима: двадесетмилиона евра) у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије увећаног за номиналну каматну стопу која је варијабилна и износи тромесечни EURIBOR плус каматна маржа која износи 1,57% на годишњем нивоу, закљученог између Зајмопримца и Banca Intesa AD Beograd, дана 5. новембра 2021. године.

Члан 3.

Гаранцију из члана 1. овог закона Република Србија издаје у корист Raiffeisen banke a.d. Beograd, на име обавеза из Уговора о кредиту број 265-0000001999471-74, у износу до 10.000.000 евра (словима: десетмилиона евра) у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије увећаног за номиналну каматну стопу која је варијабилна и износи тромесечни EURIBOR плус каматна маржа која износи 1,48% на годишњем нивоу, закљученог између Зајмопримца и Raiffeisen banke a.d. Beograd, дана 5. новембра 2021. године.

Члан 4.

Гаранцију из члана 1. овог закона Република Србија издаје у корист Raiffeisen banke a.d. Beograd, на име обавеза из Уговора о кредиту број 265-0000001999470-77, у износу до 10.000.000 евра (словима: десетмилиона евра) у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије увећаног за номиналну каматну стопу која је варијабилна и износи тромесечни EURIBOR плус каматна маржа која износи 1,53% на годишњем нивоу, закљученог између Зајмопримца и Raiffeisen banke a.d. Beograd, дана 5. новембра 2021. године.

Члан 5.

Република Србија (у даљем тексту: Гарант) овим неопозиво, безусловно, без приговора и на први позив гарантује, да ће измирити дуг Зајмопримца према Banca Intesa AD Beograd и Raiffeisen banka a.d. Beograd (у даљем тексту: Банке), односно свих плативих износа о њиховом доспећу, у свему на начин и у складу са условима из појединачних уговора о кредиту, са роком важности који ће бити дужи за месец дана од рока доспећа кредита, чиме се ствара обавеза отплате дуга насталих по основу датих гаранција да плати доспелу а неизмирену обавезу уколико Зајмопримац не изврши ту своју обавезу благовремено, у складу са уговорима о кредиту са Банкама.

Уколико Гарант не изврши своје обавезе, у року из става 1. овог члана, свака од Банка ће независно једна од друге имати право да прогласи доспелим све износе који су плативи у складу са одредбама појединачних уговора о кредиту.

У случају активирања гаранције из члана 1. овог закона, свака од Банка ће имати право да од Гаранта наплати износ својих доспелих а неизмирених потраживања. Гарант се обавезује да ће обезбедити у буџету за одговарајућу фискалну годину, средства неопходна за извршавање преузетих обавеза по овој гаранцији.

Члан 6.

Отплату кредита врши Зајмопримац према Банкама у динарима индексирано према вредности евра, све у складу са одредбама појединачних уговора о кредиту.

Средства за отплату кредита обезбедиће Зајмопримац из сопствених прихода.

Зајмопримац је дужан да средства за отплату кредита обезбеђује према плану отплате, у износу који укључује главницу, обрачунату камату и пратеће трошкове задуживања.

Члан 7.

Ако по основу гаранције из члана 1. овог закона Гарант изврши обавезу уместо Зајмопримца, Гарант ће од Зајмопримца имати право на повраћај главнице, камате, пратећих трошкова задуживања и пратећих трошкова који настану због неизвршења, односно неблаговременог извршења обавезе, као и свих других трошкова који могу настати у вези са извршавањем обавеза уместо Зајмопримца, до висине износа измирене обавезе, као и право да од Зајмопримца наплати обрачунату законску затезну камату. Гарант своје право повраћаја од Зајмопримца неће остваривати пре потпуног намирења потраживања Банка, нити ће поступати противно њиховим интересима.

Право на повраћај средстава из става 1. овог члана Гарант ће остварити тако што ће иницирати наплату са рачуна Зајмопримца на основу овлашћења добијеног од Зајмопримца или других инструмената обезбеђења, у складу са прописима којима се уређује платни промет.

Члан 8.

Средства зајма која су Зајмопримцу стављена на располагање на основу уговора о кредиту за које се издаје гаранција по овом закону уплатиће се на наменски рачун Зајмопримца који ће се отворити код Народне банке Србије, након ступања на снагу овог закона. Средства са рачуна користиће се за плаћање обавеза Зајмопримца само уз сагласност министра финансија.

Члан 9.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредби члана 97. став 1. тачка 15. Устава Републике Србије, према којој Република Србија уређује и обезбеђује финансирање остваривања права и дужности Републике Србије, утврђених Уставом и законом. Истовремено члан 16. Закона о јавном дугу („Службени гласник РС”, бр. 61/05, 107/09, 78/11, 68/15,95/18, 91/19 и 149/20) прописује да Република Србија може дати гаранцију за измирење дуга јавних предузећа чији је оснивач.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Разлози за доношење овог закона о давању гаранције Републике Србије у корист Ванса Intesa AD Beograd и Raiffeisen banke a.d. Beograd (у даљем тексту: Зајмодавац) по задужењу Јавног предузећа „Србијас” Нови Сад (у даљем тексту: Зајмопримац) садржани су у члану 16. став 4. Закона о јавном дугу, односно у потписаним уговорима између Зајмодаваца и Зајмопримца у износу до 40.000.000 евра (словима: четрдестмилиона евра), за јачање транспортних капацитета гасовода у Републици Србији. Јачању транспортних капацитета гасовода доприноси изградња нових гасовода и даља гасификација подручја Републике Србије како би се створили услови за коришћење природног гаса, а гасификација Златиборског округа, је први у низу пројеката који се планирају у циљу јачања транспортних капацитета гасовода у Републици Србији, тако да је укупна сума опредељена за овај пројекат до 40 милиона евра.

У потписаним уговорима, повлачење средстава кредита у износу до 40.000.000 евра (словима: четрдесетмилиона евра), у динарској противвредности, по средњем курсу Народне банке Србије, на дан исплате транше Зајмопримца, условљено је давањем гаранције Републике Србије (у даљем тексту: Гарант), односно ступањем на снагу закона о давању гаранције Републике Србије.

Гарант неопозиво, безусловно и на први позив гарантује, као примарни дужник уредно и благовремено плаћање сваког и свих износа доспелих за плаћање по основу уговора о кредиту, као и благовремено извршавање свих осталих обавеза Зајмопримца, а у складу са уговорима о кредиту. Уколико Гарант оформи ново правно лице које би наставило оперативно пословање Зајмопримца, Гарант је у обавези да предузме све радње са циљем да омогући, између осталог, да ново правно лице приступи дугу и преузме обавезе отплате одобрених кредита.

Средства, кредита, биће употребљена за изградњу гасовода на територији Златиборског округа. Привреда Златиборског округа једна је од ретких која бележи суфицит у трговинској размени али је и поред тога потребно је и даље радити на постизању ефикасности и конкурентности привреде, даљем развоју и унапређењу туризма, као и нових инвестиција, за шта је неопходно наставити даље активности на гасификацији Златиборског округа.

Даљом гасификацијом Златиборског округа створиће се услови за изградњу дистрибутивних гасовода у свим насељима Златиборског округа и повезивање индустријских, комуналних и индивидуалних потрошача на дистрибутивни систем. Тиме ће се омогућити коришћење природног гаса као јефтиног и еколошки прихватљивог горива, којим ће се у значајној мери растеретити и електроенергетски систем.

Ради се о округу великог потенцијала за повећање привредне активности којем недостаје природни гас као енергент, за шта је неопходна изградња разводних гасовода за Прибој, Нову Варош, Пријеполје, Сјеницу и Рутошу. Предвиђене су трасе два независна гасовода. Први гасовод почиње прикључком на ГМРС „Рудине”, на Златибору, која је део развојног гасовода Севојно - Златибор и снабдева ГМРС „Рутоши”, ГМРС „Прибој”, ГМРС „Нова Варош” и ГМРС „Пријеполје”. Други гасовод почиње прикључком у главном разводном чвору „Глоговик”, који је део разводног гасовода Александровац - Копаоник - Нови Пазар - Тутин који снабдева ГМРС „Сјеница”.

Издавање гаранције Зајмодавцу од стране Гаранта у износу до 40.000.000 евра, предвиђено је чланом 3. Закона о буџету Републике Србије за 2021. годину („Службени гласник РС”, бр. 149/20, 40/21 и 100/21).

Зајмопримац је спровео поступак за набавку финансијских услуга. Понуде Banca Intesa AD Beograd и Raiffeisen banke a.d. Beograd изабране су у поменутом поступку као најповољније.

Уговорима о кредиту предвиђено је да се кредити одобравају под следећим условима:

- износ кредита у динарској противвредности са девизном клаузулом;
- период трајања кредита је осам година, укључујући период почека од две године;
- повлачење средстава кредита у једној или више транши;
- отплата кредита тромесечна;
- каматна стопа износи од 1,48% до 1,57% на годишњем нивоу + 3М ЕУРИБОР.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Одредбом члана 1. овог закона предвиђа се преузимање обавезе Гаранта да измири обавезе Зајмопримца по задужењу код Зајмодавца, у износу до 40.000.000 евра у динарској противвредности.

Одредбама чл. 2 - 4. овог закона предвиђа се да гаранцију из члана 1. овог закона, Гарант даје Зајмодавцу на име обавезе из закључених уговора о кредиту.

Одредбама члана 5. овог закона предвиђају се питања која се односе на обавезе Гаранта.

Одредбама члана 6. овог закона предвиђају се питања која се односе на обавезе Зајмопримца.

Одредбама члана 7. овог закона предвиђа се регресно право Гаранта ако по основу издате гаранције изврши обавезу уместо Зајмопримца, као корисника кредита.

Одредбом члана 8. овог закона предвиђа се отварање наменског рачуна код Народне банке Србије за плаћање обавеза Зајмопримца уз сагласност министра финансија.

Одредбом члана 9. предвиђа се ступање на снагу овог закона.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона обезбеђиваће се средства у буџету Републике Србије.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ
--

1. Овлашћени предлагач прописа – ВЛАДА
Обрађивач – МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА

2. Назив прописа

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДАВАЊУ ГАРАНЦИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У КОРИСТ BANCA INTESA AD BEOGRAD И RAIFFEISEN BANKE AD BEOGRAD ПО ЗАДУЖЕЊУ ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА „СРБИЈАГАС“ НОВИ САД, ПО ОСНОВУ УГОВОРА О КРЕДИТУ ЗА ЈАЧАЊЕ ТРАНСПОРТНИХ КАПАЦИТЕТА ГАСОВОДА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ

DRAFT LAW ON GRANTING GUARANTEE OF THE REPUBLIC OF SERBIA IN FAVOR OF BANCA INTESA AD BELGRADE AND RAIFFEISEN BANK AD BELGRADE ON DEBT OF THE PUBLIC ENTERPRISE „SRBIJAGAS“ NOVI SAD, ON THE BASIS OF A LOAN AGREEMENT FOR STRENGTHENING THE TRANSPORT CAPACITY OF GAS PIPELINES IN THE REPUBLIC OF SERBIA

3. Усклађеност прописа са одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум):

а) Одредба Споразума која се односе на нормативну садржину прописа,
 Не постоје релевантне одредбе Споразума

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума,
 Није потребан прелазни рок за усклађивање законодавства

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума,
 Не постоје одредбе на основу којих је потребно оценити испуњеност обавезе

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума,
 Не постоје наведене одредбе

д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније,
 Не постоји веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађеност са њима,
 Не постоје одредбе примарних извора права Европске уније

б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,
 Не постоје секундарни извори права Европске уније

в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,

Не постоје остали извори права Европске уније

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,

Не постоје наведени разлози

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније,

Није потребан рок за усклађивање.

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произлази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе директиве).

Не постоје прописи Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност.

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

Не постоји наведени извори права Европске уније.

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

НЕ

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености.

Полазећи од нормативног садржаја овог закона није потребно обавити консултације са Европском комисијом и другим стручним телима Европске уније.